Rímfaragók és sörnyelők

Nagy nyilvánosságot kapott a IV. szegedi sörfesztiválon az a rímfaragó verseny, amelyet a Miklós-sörfözde hirdetett meg, s amelynek ünnepélyes eredményhirdetése vasárnap este a nagyszínpadon zajlott le. Komló Feró, sörirodalmi és korcsmakulturális szakíró, zsűrielnök és munkatársai a következőképpen rangsorolták a tollforgatókat: 1. *PN Rock & Roll Team*, 2. *Somodi Zsolt* és *Burján Zsolt*, 3. *Kecskés Anasztázia* és *Hnyilica György*. Különdíjban részesült: *Iskum Flóra*.

Söröskorsóra menő, idegfeszítő küzdelem alakult ki a gyorsasági sörivó versenyen is. A vasárnap esti 5. elődöntőt *Kolompár Mátyás* nyerte *Kárász Tibor*, *Börcsök Tamás* és *Nagy József* előtt. Ezt követően pedig a nagyszínpadon mérték össze erejüket (torkukat) a nagymenők. Négyen álltak a többszáz főnyi közönség elé (*Sajben András* honvéd, a 4. elődöntő győztese, igazoltan maradt távol), s a hatalmas csatában *Bartucz Lajos* bizonyult a legjobbnak, ő lett a bajnokok bajnoka.

A további sorrend: *Kis Szávó*, *Vasi Csaba*, *Kolompár Mátyás*. Az első helyezett a Miklós-sörfözde ajándékán kívül egy szélvédő-garvírozást is nyert *Szalai Gábor* Rókusi körúti műhelyében, de a többiek is értékes nyereményekkel távoztak, a közönség nagy tapsa közepette.

Egy „echte" sörvárosi vendég

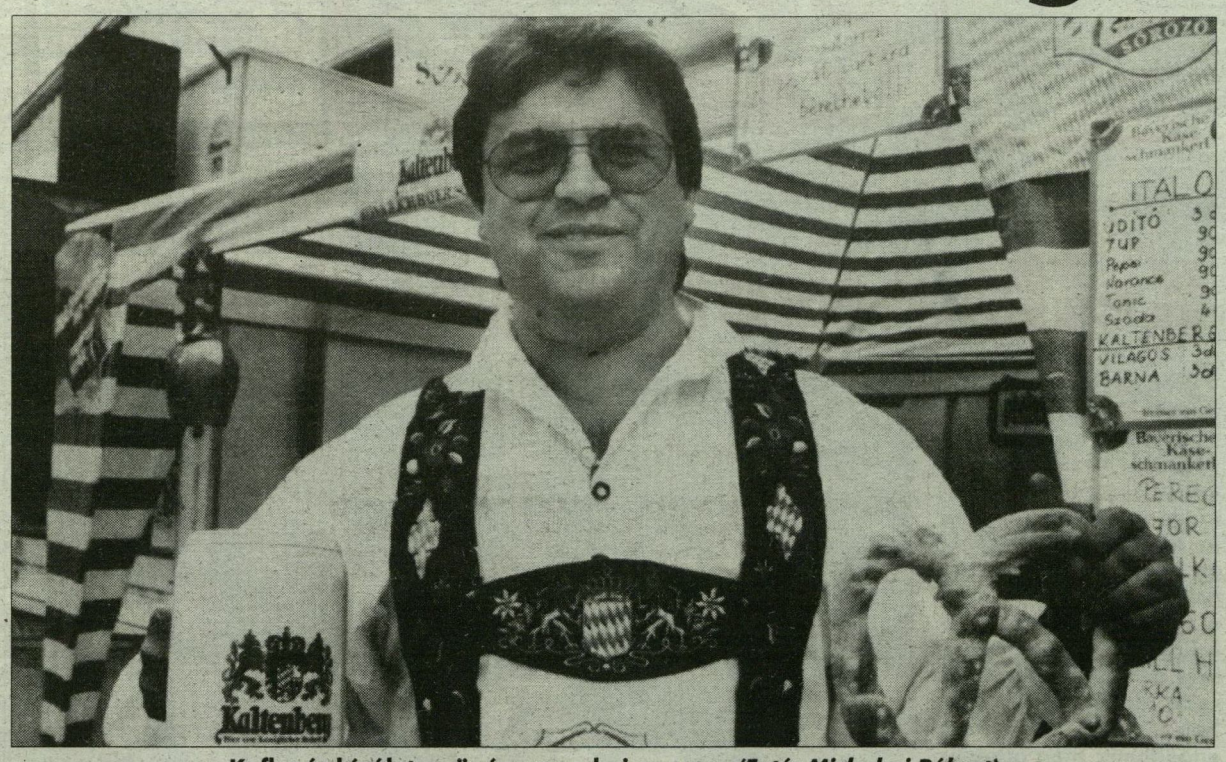

Kafka úr kínálata: sör és perec, bajorosan... ***(Fotó: Miskolczi Róbert)***

Hétfőn hajnalban bezárta kapuit a IV. szegedi sörfesztivál. Tegnapi lapszámunkban már beszámoltunk arról, hogy mi minden fogyott el a tíz nap alatt, s arról, hogy az emberek milyen jól érezték magukat. Meg kell azonban említeni azt is, hogy a fesztiválon egyetlen incidens sem történt. Nyilvánvaló, hogy ez is a szervezést és a szervezőket, a lebonyolítókat, nem utolsó sorban pedig a szegedi sörbarátokat dicséri, akik nagyfokú fegyelmezettségről tettek tanúbizonyságot.

Voltaképpen arról van szó, hogy a szegediek a magukénak érzik ezt az immár hagyományos rendezvényt és lokálpatriotizmusukat így nyilvánítják ki a világ felé...

A Vásárvárosnak idén egy „echte" sörvárosi vendége is volt: a müncheni Hermann Kafka úr, akinek a standján napról-napra, estéről-estére rengetegen megfordultak.

● *Kafka úr, hogy került ide, az Oktoberfest városából a szegedi sörfesztiválra?*

– Két évvel ezelőtt jöttem Magyarországra, az önök szép országába. Két irodám van, az egyik Szegeden, a Zsitva soron, a másik Vásárosnaményben. Kereskedelemmel kezdtük, a német és magyar cégek közötti kapcsolatok elősegítésén fáradoztunk és tesszük ezt ma is.

● *A sörfesztiválon most vannak először?*

– Igen. Ezt a kis bajor büfét idén nyitottuk meg. Nagy megelégedésünkre, és reméllhetőleg a szegediek örömére. A közönség ugyanis nagy szeretettel fogadta Kaltenberg-sört és németes ízeket, a finom kolbászokat és a pereceket is.

● *Kafka úr elégedett?*

– Nagyon. Sőt: el vagyok ragadtatva ettől a rendezvénytől! Egy kicsit nehezen indult a dolog, de azután mind többen jöttek, s ez önmagáért beszél.

● *A jövő?*

– Júliusban is itt leszünk a Nemzetközi Ipari Vásáron. De augusztus 20-án a Stefánia-partyn, valamint a karácsonyi vásáron is szeretnénk jelen lenni. A jövő évi Sörfesztiválon pedig: itt a helyünk! Még nagyobb területen, még nagyobb választékkal.

Kafka úr tehát elégedett. Mosolyog, nevetgél, mindenkihez van egy kedves szava, erőlteti a magyart, énekel a vendégeivel, kínálja a portékáját. Szóval, jól érzi itt magát, Szegeden. Ezért is köszön úgy el, hogy: Auf wiedersehen!..

Ő azonban csak egyike a Vásárváros kiállítóinak, vendéglátóinak. De az ilyen típusú fesztiválok jó – bajor – ismerőjeként, nyilván adni kell a véleményére.

Kisimre Ferenc

Nyári programok

● **Munkatársunktól**

Kitört a vakáció! A nyári szünet kezdetén különösen értékessé válik a hasznos időtöltést ígérő nyári gyerekprogramokról szóló információ. A szegedi polgármesteri hivatal közoktatási és közművelődési irodája idén is összegyűjtötte, s egy jól szerkesztett füzetben közzé is tette: mikor, hol, hogyan, s legfőképp mennyiért lehet a diákoknak az időt – hasznosan – múlatni.

A Vakáció akció című programfüzetben 18 intézmény és civil szervezet kínálatát leljük. Táborszerű programokon például indiánosdit játszanak, táncolnak, rajzolgatnak, sportolnak, kalandoznak a kicsik és a nagyobbak. A jelentkező, vagyis a 2200-5400 forint részvételi díjat leperkáló szülők gyerekei heti turnusokban váltják egymást. De léteznek olcsóbb (s persze drágább) napközis táborok is. Példaként az önkormányzat Makkoserdőben található Napsugár táborát, illetve a Forrás szállóban a szünetben is működő exkluzív magánnapközit említjük.

A füzetecske Napról napra szóló fejezete is színes és változatos elfoglaltságokra hívja föl a figyelmet.

A Vakáció akció című füzetet a nyári programokat szervező művelődési intézményekben és civil szervezetek központjában – például a Százszorszép Gyermekházban, a Somogyi-könyvtár gyermekkönyvtárában, a Szegedi Ifjúsági Házban, a Juhász Gyula Művelődési Központban, a Móra Ferenc Múzeumban, az Árboc utcai Népművészeti Alkotóházban a Vadasparkban, az újszegedi Rendezvényházban – adják oda az érdeklődőknek.

● ***Pintér Tibor novellái***

„Aranyhal öböl"

A szegedi Pintér Tibor „Aranyhal öböl" című novelláskötete az idei könyvhéten jelent meg. Az író korábban több folyóiratban is publikált, az Átjáró című antológia egyik szerzője. Első önálló kötetében műfordítóként is bemutatkozott.

Nehéz (ha nem lehetetlen) „elfogulatlanul" bemutatni egy könyvet, ha az abban megjelent írások jó részét már korábban, kézirat formájában megismerhette az ember, mert a szerzőhöz sokéves jó ismeretség fűzi. Ezzel persze nem kellene terhelnem az olvasót, ha e ténynek – vagyis annak, hogy az „Aranyhal öböl" novelláinak legtöbbjét már évekkel ezelőtt olvastam – nem lenne mégis jelentősége.

A tenger miatt mondtam el mindezt.

Mert amikor először láttam a tengert, máris több volt régen várt ismerősnél: úgy éreztem, valamiféle régebbről szerzett tudás birtokában vagyok. Talán mások is tapasztaltak már hasonlót – én azonban fölismertem, hogy ez a tudás, amely a tenger lényegéről szól, Pintér Tibor novelláiból származik.

Az „Aranyhal öböl" című novelláskötet írásai szinte kivétel nélkül a tengerről szólnak – de ez ne ijessze el az olvasót, mert minden történet másképp visz bennünket vissza az ősforráshoz, élet és halál titkainak őrzőjéhez, a tengerhez, amely természetesen több, mint az evolúciós elméletben meghatározott első állomás: nemcsak valóságos, hanem szimbolikus formájában is föltárul előttünk.

Egyszerre jelenti a keresést és a megérkezést, a próbatételt, a „másik világba" (másvilágba?) nyíló kaput, s azt a furcsa közeget, ahová megmagyarázhatatlan módon visszavágyunk. Ahová valójában tartozunk.

A mindenek fölött uralkodó, hatalmas tenger szimbóluma méltó azokhoz a kérdésekhez, amelyekre az „Aranyhal öböl" történeteinek szereplői keresik a választ: az emberi lét legnagyobb törvényeit kutatják, azokat, amelyek megismerése (vagy legalább megsejtése) nélkül nem érdemes eltöltenünk ezt a kevés időt idefenn.

Azok a bizonyos végső kérdések ezek, amelyekre csak töredékes válaszokat kaphatunk. De ettől még a novellák hősei, a hajósok, utazók, búvárok, kutatók, szeretők és más csodabogarak (víz fölötti és víz alatti emberek) kitartóan, újra és újra fölteszik kérdéseiket, s próbálják megérteni a feleletet, amely néha a földből, néha az égből, máskor az emberiség történetének első gyilkosától származik.

És persze a tengertől, amelynek hullámai fáradhatatlanul érkeznek a végtelen felől, s szétporladnak a parti sziklákon. Mert Pintér Tibor írásaiban a tenger mindig válaszol – rajtunk áll, hogy megfejtjük-e szavai értelmét.

Ny. P.

Vigyázat! Banktér!

A bankok terévé válik a gyönyörű Széchenyi tér! A szegedi Belváros közepéből először az olcsó tejivó, aztán az étterem, később a fodrászat is kiszorult. A teret meghódították a bankok, a biztosító társaságok, a méregdrága bérleti díjat is simán „kigazdálkodó" maszek üzletek. S mára alig akad olyan szegedi, aki elmondhatja magáról: lakásának ablakai Közép-Európa egyik legnagyobb terére néznek.

Életveszélyessé nyilvánították a Széchenyi tér 3. számú épületet. Több mint egy esztendeje. A lakók egy része nem ijedt meg, igaza tudatában *tiltakozni próbált, mert kényszerhelyzetbe hozták*. A tulajdonos önkormányzat a renitenskedők ellen sajátos eszközt vetett be: kikapcsoltatta a villanyt, a vizet, a gázt. Ezek után mindenki bedobta a törölközőt. A bérlők elköltöztek az önkormányzat által fölkínált lakások valamelyikébe. A történetet a ház földszintjén működő fodrászatban, az egyik hajszobrász mesélte. Akkor még nem tudta, hogy a következő rémes eset szereplői között ő is ott lesz.

Nagyjából egy éve a *Széchenyi téri üzletet működtető Csongrád Megyei Fodrászszövetkezet* is megkapta az önkormányzat hivatalától a levelet: az épület életveszélyes, *az üzletet be kell zárni*. A szövetkezet elnökasszonya fellebbezett. Cserehelyiséget kért, hogy 28 emberének, a jól bejáratott, 183 négyzetméteres üzlet vendégkörének megnyugtató választ adhasson, hova költözik a Széchenyi téri fodrászat. A polgármesteri hivatal ilyen helyet nem talált. Nem úgy a fodrászszövetkezet: fölfedezett *a Kölcsey utca 13. számú házban* egy 106 négyzetméteres helyiséget. Még *a felújttást is vállalta – muszájból*. A cseréről szóló megállapodás a fodrászszövetkezet, mint bérlő és a polgármesteri hivatal, mint a tulajdonos képviselője között a múlt év végén meg is köttetett. A Széchenyi téri helyiséget azonban – furcsa módon – már a Duna-Tisza Regionális Fejlesztési Kft. nevében megjelenő *Német Mihálynak* kellett átadniuk.

– Nyilvánvalóvá vált a turpisság: *az önkormányzat egyes vezetőihez közelálló kft. számára már nem „életveszélyes" az épület*, azt a társaság a maga ízlése szerint, építési engedély nélkül átalakíthatta – kommentálta a történeteket *Bátori János*, a fodrászszövetkezet műszaki ellenőre. – De ennél is bosszantóbb, hogy – bár január óta fizetni kell a havi 50 ezer forintra rúgó vízdíjat és bérleti díjat – a mai napig sem kezdhettük el az átalakítást, nem költözhettünk a Kölcsey utcába. Ugyanis egy idén januárban hozott helyi rendelet kötelezővé teszi a gépjárművek elhelyezési kötelezettségének pénzbeni megváltását, ha valaki a Belvárosban felújít vagy átalakít egy helyiséget. Ezt ránk is érvényesnek mondják, holott közöttünk és az önkormányzat között a bérleménycseréről szóló megállapodás korábban köttetett. A rendelet alkalmazása minimum 3 millió forinttal növelné a fodrászszövetkezet költségeit. Ezt már csak azért is méltánytalan tőlünk követelni, mert *nem mi akartuk máshová költöztetni az egyik legbejáratottab belvárosi üzletünket!*

– A Széchenyi tér 3. sorsáról a közgyűlés mint tulajdonos döntött – kezd az ellenérdekelt fél szempontjainak ismertetésébe *Básthy Gábor* alpolgármester. – Az épületbe úgy került a Duna-Tisza Regionális Fejlesztési Kft., hogy a födémeket meg kellett erősítenie. Az épület emeleti, életveszélyes részeit kétéves terv alapján az új tulajdonos fel fogja újítani. Ott irodák lesznek.

● ***A „rossz nyelvek" szerint annak köszönheti a társaság ezt az épületet, hogy ön is benne van a cégben, s Német ügyvezető úr a gazdasági ügyekért felelős alpolgármester egyik „tanácsadója".***

– Egyetlen gazdasági társaságban sem vagyok érintett. Nincs sem intézőbizottsági, sem felügyelő bizottsági tagságom! Német úr régi ismerősöm. Szokott tanácsokat adni, melyeket nem szoktam megfogadni! Egyébként pedig: *úgy nem lehet a város, a régió fejlődését elképzelni, hogy ehhez az önkormányzat semmiféle segítséget sem ad!*

– A szegedi Belváros olyan lesz, mint Frankfurt központja! Ahol üzletek, irodaházak uralkodnak, ahol munkaidő után és hétvégén hullaházi a hangulat – bosszankodik sokat látott ismerősöm.

– Ez a piac törvénye! – mondja a gazdaság szempontjait mindig első helyre soroló kolléga. – *Aki fizet, az diktál!* Természetes, hogy a Belvárosból kiszorulnak azok a cégek és szolgáltatók, akik valami olyasmit csinálnak, amivel képtelenek kitermelni az itteni, magas bérleti díjat.

A polgár érdeke, hogy a város vagyonával az önkormányzat *a jó gazda gondosságával gazdálkodjon*. Ehhez hozzátartozik a belvárosi épületek eladása, illetve az itteni bérleti díjak emelése is. Az viszont minden jóérzésű polgárt irritál, ha az értékes épületeket elkótyavetyélik, vagy ha a kiszolgáltatott bérlőt, a „polgártársat" semmibe veszik. Mert az önkormányzat a polgárt szolgálja.

Újszászi Ilona

A sebesség áldozatai

● **Munkatársunktól**

Újabb áldozatokat követelt az esztelen gyorshajtás. Szombaton este nyolc óra körül legalább 150 kilométeres sebességgel száguldott az E75-ös úton egy férfi, Kawasakija nyergében. Kistelek és Félegyháza között frontálisan ütközött egy szabályosan közlekedő Ladával. A vétlen autóvezető nem élte túl a karambolt, utasa is súlyosan megsérült. A Kawasaki pilótája szintén szörnyethalt, a két jármű pedig totálkáros lett.

Hyundai nyílt napok

● **Munkatársunktól**

Nyílt napokat rendez szerdán és csütörtökön 8 és 18 óra között a Hyundai autókat forgalmazó Magyar Autóklub helyi szervezete Szegeden, a Kossuth Lajos sugárút végén.

Mint *Kórász Lászlótól* megtudtuk, a bemutató érdekessége, hogy valamennyi kapható típust felvonultaják a hét közepén, ami szám szerint pontosan egy tucat személygépkocsit és kisteherautót jelent.

Az érdeklődők ki is próbálhatják az autókat, köztük a legújabb modellt, a tavaly késő ősszel megjelent Lantrát. És ne feledjük, már bő egy év múlva legördülhet a magyarországi szalagról az első hazai összeszerelésű, 3,5 tonnás Hyundai kisteherautó.

Vándorlók tábora

● **Munkatársunktól**

A szegedi Százszorszép Gyermekház számos nyári rendezvénye közül különösen érdekesnek ígérkezik a Vándorlásaink elnevezésű tábor, amelyet június 28. és július 4. között Balatonkeresztesen rendeznek meg. A kirándulások mellett természetesen mód nyílik majd arra, hogy a szegedi és a környékbeli gyerekek megismerjék a kárpátaljai, erdélyi, felvidéki, vajdasági fiatalok életét, szokásait, hagyományait. A táborról a részleteket a Százszorszép Gyermekházban tudhatják meg az érdeklődők a 312-647-es telefonon.